

Când pictezi...

GeluOttawa

Nu pictezi impunatorii,pleșuvi,vulturi
A zbura, chiar muți de rămân, să învețe.
Nici să devină unii mai devreme maturi
Doar așa a găsi pe viață mirese.

Nu pictezi la galerii milaneze gandind
Sau cum vei răspunde la întrebări, după,
Cât și ce fel de culori avut-ai în gând
Și de ce nu îți pot desluși semnătură.

Nu pictezi alb negru imagini de toamnă
Să ii schimbi a culorilor rapsodie
Ori răspuns sa găsești despre iarnă
Și vremuri trecute în a lor vitregie.

Nu pictezi o punte luată de valuri
Ca fără lecții de înot apa să treci
De unul singur sa unești două maluri
Înfruntând viituri înspumate si reci.

Nu îți pictezi propriul portret în culori
Ca lumea să asculte doine ce cânti
Când hoinărind mioritice locuri
Și numai doar tu ești în stare să simți.

Pictezi, doar, ce a rămas peste veacuri
Dintr-un maiestuos castru roman
Să te simți pe ale strămoșilor plaiuri
Romanul muntean-ardelean-moldovan.

Gelu Radulescu, Ottawa